

▲ Jirada Mulder loopt met haar blindengeleidehond en stok over het trottoir bij het station. De geleidelijn loopt zo dicht bij de gevel dat hij onder de terrasstoelen verdwijnt. © Pix4Profs/Joyce van Belkom

Houd de lijn vrij: geleidelijnen zijn soms echt onmisbaar

BREDA - Geleidelijnen zijn geen siertegeltjes, ze vormen een belangrijk hulpmiddel voor mensen met een visuele beperking om zich zelfstandig te kunnen bewegen in de buitenruimte. Regelmatig komt het voor dat mensen hier óf geen notie van hebben óf - nog kwalijker - er lak aan hebben.

Martijn Schraven 11-04-19, 18:28 Bron: BN DeStem

'Houd de lijn vrij' is een landelijke bewustwordingscampagne die deze week in steden door heel Nederland is gevoerd. Woensdagmiddag stond een groep ervaringsdeskundigen en andere mensen die zich inzetten op het gebied van toegankelijkheid te flyeren het station in Breda.

Ook hier hoeft niet lang gezocht te worden naar voorbeelden waarbij het verkeerd gaat. Een reclamebord dat bezoekers uitnodigt een kopje koffie te komen drinken bij een van de

in de looproute.

Mijn terras staat precies volgens vergunning. En aanvankelijk liepen die geleidetegels óm het terras heen. Tot ze de straat op enig moment ineens open kwamen leggen en, ook tot onze verbazing, die tegels ineens anders neerlegden

Het bord met de koffiereclame wordt eenvoudig een metertje verderop gezet. Een typisch gevalletje 'geen erg in gehad'. Het terras van de brasserie is een ander verhaal. „Mijn terras staat precies volgens vergunning”, legt de eigenaar uit. „En aanvankelijk liepen die geleidetegels óm het terras heen. Tot ze de straat op enig moment ineens open kwamen leggen en, ook tot onze verbazing, die tegels ineens anders neerlegden.”

Voorkomen

Truus Goos, adviseur toegankelijkheid namens de Gemeente Breda en ook aan het flyreren, herkent het verschijnsel dat verschillende afdelingen binnen de gemeente soms langs elkaar heen werken. „Dat proberen we uiteraard te voorkomen. Maar gebeurt soms toch.”

Voor een leek oogt het soms vreemd wanneer een geleidelijn ineens in het niets op lijkt te houden. Volgens ergotherapeute Ilse Blom, verbonden aan de Koninklijke Viso, kan dit omdat op die punten de oriëntatie gebaseerd kan worden op andere zogenoemde gidslijnen. In de omgeving aanwezige elementen die gevolgd kunnen worden. Dit kan een muur zijn, een gootje of een strook gras naast het pad.

Onmisbaar

Blom geeft in haar werk oriëntatie en mobiliteitstraining. Samen met haar cliënten oefent ze in het wandelen van vaste routes. Bijvoorbeeld van huis naar de bakker, de bushalte of het buurtcentrum. „Voor een route van een kwartiertje ga ik al snel een keer of tien mee op pad”, legt ze uit. „Geleidelijnen zijn daarbij soms echt onmisbaar.”